شبیه سازی متلب روش شبکه عصبی کانولوشن در تشخیص بیماریهای پوستی

	فهرست مطالب
1	شبیه سازی متلب روش شبکه عصبی کانولوشن
1	در تشخیص بیماریهای پوستی
2	هدف و خلاصه
2	آنالیز داده و پیش پردازش
رير استفاده مي شود	شبکه عصبی کانولوشن چیست و چگونه از آن در دستهبندی تصاو
3	شیوه عملکر د شبکه عصبی کانولوشن چیست؟
4	ار تباط شبکه عصبی پیچشی با زیست شناسی
4	ساختار شبکه عصبی پیچشی چیست؟
4	پردازش
4	لایه اول در شبکه عصبی کانولوشن مفاهیم ریاضیاتی
4	لایه اول در شبکه عصبی کانولوشن
5	لایههای عمیق،تر شبکه عصبی کانولوشن
5	لایه آخر در شبکه عصبی پیچشی
5	نحوه عملکر د شبکه عصبی کانولوشن چیست؟
5	تست شبکه عصبیCNN
6	تعريف
7	حساسیت
	Specificity
9	روند شبیه سازی
9	
10	انتخاب داده
12	A - Mi

هدف و خلاصه

سرطان پوست در طول سالهای گذشته رشد چشمگیری داشته است و اهمیت درمان اولیه آن روز به روز در حال افزایش است. هدف از این تحقیق، استفاده از شبکه های عصبی عمیق کانولوشنال برای ایجاد یك سیستم خودکار تشخیص هفت بیماری شایع پوستی از قبیل ملانوما، کارسینوم سلول بازال، ملانسیتیک نووس، درماتوفیبروما، کراتوز آکتینیک، کراتوز خوش خیم، ضایعه های عروقی بوده است که در آن داده ها به طور مستقیم به عنوان بخشی از فرآیند یادگیری عمیق کنترل میشود.

در این پژوهش مطالعات بر روي تصاویر مربوط به سرطان پوست انجام شده است. براي تشخیص خوشخیم یا بدخیم بودن سرطان پوست از طبقه بندي کننده کانولوشنال شبکه عصبي عمیق به کمك نرم افزار متلب و تبدیل موجک گسسته دو بعدی که الگوریتم مبتنی بر کانولوشن فریمورك و بهره گیري از کتابخانه استفاده شده است. مجموعه داده مورد استفاده در این پژوهش از 14 تصویر ملانوما و 100 تصویر مربوط به خال گوشتي خوش خیم تشکیل شده است. در مدل پي آشنهادي این پژوهش 80 درصد از تصاویر پایگاهداده براي آموزش و 20 درصد تصاویر پایگاه داده براي آزمون انتخاب میشوده.

آنالیز داده و پیش پردازش جمع آوری تصاویر داده ها متشکل از بیماریهای پوستی عبارتند از:

Skin Disease Abbreviation	Description	Farsi
BCC	Basal cell carcinoma	كارسينوم سلول بازال
М	Melanoma	ملانوما
N	Melanocytic Nevus	ملانسیتیک نووس
D	Dermatofibroma	درماتوفيبروما
AK	Actinic Keratosis	كراتوز آكتينيك
РВК	Planus-like Benign Keratosis	كراتوز خوش خيم
VL	Vascular Lesion	ضايعه هاي عروقي

BCC: نوعي سرطان پوست كه معمولاً در صورت بروز مي كند و اغلب به بافت اطراف حمله مي كند اما به ندرت متاستاز مي كند.

*متاستاز: گسترش سرطان به سایر نقاط بدن.

Melanoma: تومور سیاه رنگ قشر عمیق پوست

Melanocytic Nevus : سرطانی شدن یک علامت تولد یا یک خال روی پوست ، به خصوص یک علامت تولد به شکل یک وصله قرمز برجسته.

Dermatofibroma توده پوستی کوچکی است که معمولا بصورت منفرد و به اندازه نیم تا یك سانت قطر دارد و در پوست ایرانیان نعمولاً برنگ قهوه ای دیده می شود

Actinic Keratosis: کراتوز آکتینیک یک بیماری پوستی ناشی از قرار گرفتن طولانیمدت در معرض آفتاب است. پوست آسیبدیده، نقاط کوچک، قرمز، خشن، پوستهپوسته شده و مسطح را نشان می دهد.

Planus-like Benign Keratosis : کراتوز خوش خیم شبه پلان: کراتوز سبورئیک، که به آن زگیل سبورئیک یا زگیل پیری نیز می گویند، تومور پوستی خوشخیمی است که از کراتینوسیتها سرچشمه می گیرد. مانند لکههای پیری، کراتوزهای سبورئیک نیز با بالا رفتن سن بیشتر دیده می شوند.

Vascular Lesion: ضایعه هاي عروقي پوستي، ضایعه هايي به شکل خال، لك، زخم یا توده های خوش خیم و بدخیم هستند که جزو اصلي تشکیل دهنده شان رگ هاي سرخرگي . سیاهرگي و لنفاوي است.

شبكه عصبي كانولوشن

شبکه عصبی پیچشی یا شبکه عصبی کانولوشن، از مهمترین نوآوریها در حوزهی بینایی کامپیوتر به حساب میآیند؛ و بیشترین استفادهی شبکه عصبی در پردازش تصویر است.

شبکه عصبی کانولوشن چیست و چگونه از آن در دستهبندی تصاویر استفاده میشود

دستهبندی تصاویر (image classification) در حقیقت فرایندی است که در آن تعدادی تصویر از ورودی می گیریم و در خروجی، کلاس آنهامثلا (بازال، ملانوما، نووس، درماتوفیبروما، کراتوز آکتینیک، کراتوز خوش خیم، ضایعه های عروقی و ...) یا درصد احتمال تعلق به هر کلاس را مشخص می کنیم . وقتی یک CNN تصویری را به عنوان ورودی دریافت می کند، آن را به صورت آرایهای از اعداد می بیند. تعداد آرایهها به سایز تصویر (بر اساس پیکسل) بستگی دارد. برای مثال اگر یک تصویر رنگی با فرمت IPG و اندازه IPG بیکسل را به CNN دهیم، آرایه جانشین آن دارای IPG خانه خواهد بود) عدد IPG به RGB برمی گردد . (هر کدام از خانههای نیز پیکسل را به IPG را می گیرند. این عدد شدت پیکسلی را نشان می دهد. این اعداد در دستهبندی تصاویر با استفاده از شبکه عصبی کانولوشن، نماینگر تصویر به زبان آرایه ها است. ایده اصلی آن است که به IPG آرایهای از اعداد را می دهیم و IPG نیز در خروجی کانولوشن، نماینگر تصویر به زبان آرایه ها است. ایده اصلی آن است که به IPG آرایهای از اعداد را می دهیم و IPG در خروجی کانولوشن، نماینگر تصویر می کند.

شيوه عملكر د شبكه عصبي كانولوشن چيست؟

برای درک و تشخیص تصویرهای پیچیدهای مثل تصویر یک بیماری پوستی، ابتدا ویژگیهای (feature) سادهتر آن تصویر مانند لبهها و خمها را تشخیص میدهد. در یک شبکه عصبی، لایههای متعددی وجود دارند؛ در هر یک از این لایهها، ویژگیهای خاصی تشخیص داده می شوند و در نهایت، در لایهی آخر، تصویر به طور کامل شناسایی می شود. روندی که توضیح دادیم، فرایند کلی نحوه کار یک شبکه عصبی کانولوشن بود؛ حال به جزئیات بیش تری می پردازیم.

ارتباط شبکه عصبی پیچشی با زیست شناسی

ساختار شبکه عصبی پیچشی (CNN) در حقیقت از قشر بینایی مغز الهام گرفته شده است. با دیدن لبهها با اشکال مختلف، سلولهای خاصی در قشر بینایی مغز تحریک می شوند. برای مثال با دیدن خطوط افقی، سلولهای خاصی تحریک می شوند و با دیدن خطوط عمود بر هم سلولهای متفاوتی حساسیت نشان می دهند. هابل و ویزل دریافتند که این سلولها به شکل ستونی و خیلی منظم در کنار همدیگر قرار گرفته اند و حاصل همکاری آنها با هم این است که ما می توانیم ادراک تصویری خوبی از محیط پیرامون داشته باشیم. اساس کار شبکه عصبی کانولوشن نیز مانند قشر بینایی مغز ماست! در حقیقت در یک (CNN ، لایههای مختلفی وجود دارند که هر یک لایه مخصوص شناسایی موارد خاصی است. در نهایت نیز خروجی مدل ادراک تصویری کامل است.

ساختار شبکه عصبی پیچشی چیست؟

همانطور که اشاره شد، در یک شبکه عصبی پیچشی، کامپیوتر یک تصویر را به عنوان ورودی می گیرد؛ سپس این تصویر وارد یک شبکهی پیچیده با چندین لایهی پیچشی و غیر خطی میشود. در هر یک از این لایهها، عملیاتهایی انجام میشود و در انتها بر روی خروجی، یک کلاس یا درصد وقوع چند کلاس مختلف نشان داده میشود.

يردازش

لایه اول در شبکه عصبی کانولوشن | مفاهیم ریاضیاتی

لایه اول در یک شبکه عصبی پیچشی، همیشه یک لایهی کانولوشنال است. همانطور که قبلا اشاره کردیم، ورودی این لایه یک آرایه از اعداد است. لایه اول در شبکه عصبی مانند یک چراغ قوه کار میکند. در یک اتاق تاریک، چراغ قوهای را تصور کنید که بر گوشهی بالا و سمت چپ تصویر میاندازیم و محدودهای از تصویر روشن میشود و آن قسمت را میبینیم. سپس چراغ قوه را بر روی قسمتهای دیگر تصویر می گیریم تا کم کم کل تصویر را ببینیم. در شبکه عصبی کانولوشن، به این (یا نورون یا کرنل) میگوییم. آن قسمتی از تصویر که چراغ قوه به آن نور میتاباند، محدود پذیرش (filter) چراغ قوه، فیلتر یا (weight) نام دارد. فیلترها نیز خود آرایههایی از اعداد هستند. به اعداد موجود در فیلتر، وزن (receptive field) گفته می شود. لازم به ذکر است که عمق این فیلتر باید با عمق تصویر برابر باشد. مثلا اگر تصویر (parameter) پارامتر یک آرایه عددی ۵*۵*۳ (عمق ۳) است، فیلتر نیز باید چنین باشد. فیلتر در هر نگاه، یک قسمت از تصویر را میبیند. سپس بر روی تصویر حرکت میکند تا قسمتهای دیگر را هم اسکن کند. به این حرکت فیلتر بر روی تصویر، پیچیدن می گویند. همین طور که فیلتر از تصویر عبور می کند، اعداد موجود در فیلتر با آرایه عددی پیکسلهای (convolve) تصویر ضرب می شود. در نهایت نیز تمام حاصل ضربها با یکدیگر جمع می شوند و به یک عدد می رسیم. فرض کنید میخواهیم یک تصویر با ابعاد ۳۲*۳۲*۳۲ را با استفاده از یک فیلتر ۵*۵*۳ ببینیم. این فیلتر با عملیاتی که توضیح دادیم در نهایت یک آرایه عددی با ابعاد ۲۸*۲۸*۱ تولید میکند (علت ۲۸*۲۸ بودن آن است که به ۷۸۴ حالت میتوان یک تصویر ۳۲*۳۲ را با استفاده از فیلتر ۵*۵ دید). به ماتریس ۲۸*۲۸*۱ که در نهایت به دست می آید نقشه فعالسازی می گوییم. اگر به جای یک فیلتر، از دو فیلتر استفاده کنیم، در (feature map) یا نقشه وبژگی (activation map) .نهایت به یک ماتریس با ابعاد ۲۸*۲۸*۲ میرسیم. این کار میتواند دقت ما را در ابعاد بالاتر افزایش دهد.

لایه اول در شبکه عصبی کانولوشن

هر یک از فیلترهایی را که در قسمت قبلی به آنها اشاره کردیم، میتوان به عنوان یک شناساگر ویژگی (feature هر یک از فیلترهایی در نظر گرفت. منظور از ویژگی (feature) در این جا، چیزهایی مانند خط صاف، یک رنگ ساده یا یک انحناست. فرض کنیم فیلتر اول، یک فیلتر با ابعاد ۷*۷*۳ و یک شناساگر انحناست. این فیلتر در حقیقت یک ماتریس عددی مانند تصویر زیر است که درایههای این ماتریس در محلهایی که انحنا وجود دارد، مقادیر عددی بالاتری دارند. حال این فیلتر را بر روی قسمتی از تصویر مد نظرمان قرار میدهیم. پس از آن مانند تصویر زیر، درایه به درایه اعداد موجود در خانهها را با هم ضرب و حاصل ضربها را با یکدیگر جمع میکنیم.

همانطور که مشاهده میکنید، حاصل بهدست آمده، یک عدد بزرگ است. بزرگ بودن این عدد نشانگر آن است که در این ناحیه یک انحنا مانند انحنای فیلتر وجود دارد

سپس حاصل ضرب عدد کوچکی می شود؛ علت آن است که فیلتر با تصویر ورودی تطابق ندارد. همان طور که اشاره کردیم، ما در پی آن هستیم که یک نقشه فعال سازی به دست بیاوریم؛ یعنی یک آرایه از اعداد با ابعاد ۲۶*۲۶*۱ (فرض کنیم فقط از یک فیلتر شناساگر منحنی استفاده کنیم). قسمت بالا و سمت چپ این نقشه فعال سازی، مقدار ۶۶۰ را خواهد داشت. این عدد بزرگ نشان دهنده ی آن است که در ناحیه ی خاصی از تصویر، با احتمال زیاد یک منحنی وجود دارد. توجه کنید که ما در این جا تنها از یک فیلتر استفاده کردیم. برای آن که اطلاعات بیش تری از تصویر استخراج کنیم، نیاز داریم تا . از فیلترهای بیش تری ابعاد بالاتر

لايههاى عميقتر شبكه عصبى كانولوشن

در یک شبکه عصبی، علاوه بر لایهی توضیح داده شده، لایههای دیگری نیز وجود دارند. این لایهها وظایف و عملکردهای گوناگونی دارند. به طور کلی، لایههای داخلی، مسئول نگهداری و حفظ ابعاد و امور غیرخطی هستند. آخرین لایه در شبکه عصبی کانولوشن نیز از اهمیت خاصی برخوردار است

لایه آخر در شبکه عصبی پیچشی

در لایه آخر یک شبکه عصبی کانولوشن، خروجی سایر لایهها، به عنوان ورودی دریافت میشود. خروجی لایه آخر هم یک تعداد کلاسهای موجود است. به عنوان مثال اگر شبکهی شما، یک شبکه برای شناسایی اعداد N. بعدی است N بردار بعدی، هر مولفه، احتمال وقوع یک کلاس را نشان می دهد. N باشد، تعداد کلاسها ده تاست؛ چون ده رقم داریم. در بردار کاری که لایهی آخر یک شبکه عصبی کانولوشن می کند آن است که به ویژگیهای لایههای سطح بالا نگاه می کند و میزان مطابقت این ویژگیها را با هر کلاس مقایسه می کند؛ هر چه این مطابقت بیش تر باشد، احتمال وقوع آن کلاس، بالاتر معر فی میشود

نحوه عملکرد شبکه عصبی کانولوشن چیست؟

CNN تست شبکه عصبی

پس از آن که مدل ما نهایی و آمده شد، وقت تست کردن فرا میرسد. برای تست مدل از تعدادی تصویر که میدانیم محتویات آن چیست، استفاده میشود. تصویر را به ورودی مدل میدهیم تا خروجی را به ما نشان دهد؛ سپس خروجی را بررسی میکنیم تا ببینیم درست عمل شده است یا نه.

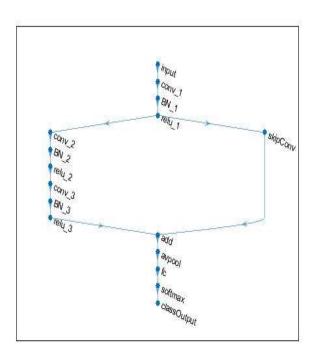
جستجو در تصویر برای یافتن تنها یک الگو منجر به نتایج خوبی نمی شود و باعث می شود شبکه از لحاظ کارایی محدود باشد. برای حل این مشکل، نیاز است که لایه کانولوشنی چندین فیلتر داشته باشد . هریک از فیلترها به تنهایی یک الگوی خاص داشته باشند و خروجی لایه کانولوشنی مجموعهای از الگوهای مختلف باشد. تصویر با فیلترهای مختلف کانوالو شده و هر فیلتر هم یک خروجی جداگانه برای خود تولید کرده است. همه تصاویر مربوط به یک چهره با ماسک هست؛ اما دقت کنید که در هر تصویری یک مجموعه ویژگی خاص مورد توجه بوده است. مثلا در تصویری، لبههای افقی، در دیگری لبههای عمودی و غیره.

اندازه stride را میتوان گام هم تعریف کرد. منظور از گام این است که فیلتر بعد از محاسبه در یک پنجره از ورودی، چند درایه به درایه باید جاند جاند باید درایه به درایه باید جاند باید درایه به درایه باید درایه به در ورودی به سمت راست و پایین برود و اسکن را انجام دهد. یعنی، همان صحبتهایی که در بخش قبل (کانولوشن) داشتم. اما اگر مثلا stride عدد 2درنظر گرفته شود.

لایه پولینگ یکی دیگر از لایه های مهم در شبکه عصبی کانولوشن است. هدف لایه پولینگ کاهش اندازه مکانی فیچرمپ بدست آمده با استفاده از لایه کانولوشنی است . **لایه پولینگ پارامتر قابل آموزش ندارد .** صرفا یک نمونه برداری ساده و موثر انجام میدهد. پولینگ عملکردی شبیه کانولوشن دارد و یک پنجره روی تصویر حرکت میکند. رایجترین نمونه

پولینگ max poolingو است (مثلا اعدام است. ماکس پولینگ شامل یک پنجره از پیش تعریف شده است (مثلا است) که روی تصویر حرکت می کند (تصویر را اسکن می کند) و در هر پنجره مقدار ماکزیمم را انتخاب می کند و بقیه را دور می ریزد. مشابه با لایه کانولوشنی، اندازه فیلتر، پدینگ و استراید در اینجا هم صدق می کند . در پولینگ، معمولا استراید 2 و اندازه فیلتر 3 درنظر گرفته می شود . برای اینکه سایز ویژگی به 2/1 کاهش پیدا کند.

معمولا آخرین لایه های یک شبکه عصبی کانولوشن برای طبقه بندی را لایه های فولی کانکتد تشکیل میدهند. این لایه ها همان لایه هایی هستند که در شبکه عصبی MLP دیدهاید. برای آشنایی بیشتر این مقاله را بخوانید. یکی از کاربردهای اصلی لایه فولی کانکتد در شبکه کانولوشن، استفاده به عنوان طبقه بند یا کلاسیفایر (Classifier) است. یعنی مجموعه ویژگیهای استخراج شده با استفاده از لایه های کانولوشنی درنهایت تبدیل به یک بردار میشوند. درنهایت این بردار ویژگی به یک کلاسیفایر فولی کانکتد کامل کردم. شکل به یک کلاسیفایر فولی کانکتد کامل کردم. شکل زیر بلوک دیاگرام کامل یک شبکه عصبی کانولوشن ساده برای طبقه بندی است.

متدولوژی و پیاده سازی

تعربف حساسبت

حساسیت و تشخیص پذیری دو شاخص مهم برای ارزیابی آماری عملکرد نتایج آزمونهای طبقه بندی باینری (دودویی یا دوحالته) هستند، که در آمار به عنوان توابع طبقه بندی شناخته می شوند. نتایج را بعد از تحلیل می توان به دو گروه داده مثبت و منفی تقسیم کرد. روش های آزمون و ارزیابی، نتایج یک آزمایش را به این دو دسته تقسیم می کند. سپس کیفیت الگوریتم با استفاده از شاخصهای حساسیت و تشخیص پذیری قابل اندازه گیری و توصیف می شوند.

درنهایت بعد از هر تحلیلی نتایج بهدستآمده را باید در چهار گروهی که در بالا توصیف شد، دسته بندی کرد تا بتوان کیفیت تحلیل را مورد ارزیابی قرار داد. همچنین کارایی الگوریتم را برای موارد استفاده مختلف تفسیر و توصیف نمود. در ارزیابی نتایج معمولا معیارهای زیر متصور است و بیشترین استفاده را نسبت به معیار های ارزیابی دیگر دارد

.

تشكيل ماتريس اختلاط(confusion matrix)

دقت(Accuracy)

صحت(Precision)

Recall زماني كه ارزش false negatives بالا باشد، معيار Recall ، معيار مناسبي خواهد بود.

F1 Score

به طور کلی، دقت به این معناست که مدل تا چه اندازه خروجی را درست پیشبینی می کند. با نگاه کردن به دقت ، بلافاصله می توان دریافت که آیا مدل درست آموزش دیده است یا خیر و کارآیی آن به طور کلی چگونه است. اما این معیار اطلاعات جزئی در مورد کارآیی مدل ارائه نمی دهد.

Accuracy = (TP+TN) / (TP+FN+FP+TN)

وقتی که مدل نتیجه را مثبت (positive) پیشبینی می کند، این نتیجه تا چه اندازه درست است؟ زمانی که ارزش false positives باشد، معیار صحت، معیار مناسبی خواهد بود. فرض کنید، مدلی برای تشخیص سرطان داشته باشیم و این مدل Precision پایینی داشته باشد. نتیجه این امر این است که این مدل، بیماری بسیاری از افراد را به اشتباه سرطان تشخیص می دهد. نتیجه این امر استرس زیاد، آزمایشهای فراوان و هزینههای گزافی را برای بیمار به دنبال خواهد داشت.

Precision =TP / (TP+FP)

حساسيت

در واقع، «حساسیت» معیاری است که مشخص می کند دستهبند، به چه اندازه در تشخیص تمام افراد مبتلا به بیماری موفق بودهاست. همانگونه که از رابطه فوق مشخص است، تعداد افراد سالمی که توسط دستهبند به اشتباه به عنوان فرد بیمار تشخیص داده شدهاند، هیچ تاثیری در محاسبه این پارامتر ندارد و در واقع زمانی که پژوشهگر از این پارامتر به عنوان پارامتر ارزیابی برای دستهبند خود استفاده می کند، هدفش دستیابی به نهایت دقت در تشخیص نمونههای کلاس مثبت است.

Specificity

در نقطه مقابل این پارامتر، ممکن است در مواقعی دقت تشخیص کلاس منفی حائز اهمیت باشد. از متداول ترین پارامترها که معمولا در کنار حساسیت بررسی می شود، پارامتر خاصیت(Specificity) ، است که به آن «نرخ پاسخهای منفی

درست (True Negative Rate) «نیز می گویند. خاصیت به معنی نسبتی از موارد منفی است که آزمایش آنها را به درستی به عنوان نمونه منفی تشخیص داده است. این پارامتر به صورت زیر محاسبه می شود.

زمانی که ارزش false negatives بالا باشد، معیار Recall ، معیار مناسبی خواهد بود. فرض کنیم مدلی برای تشخیص بیماری کشنده ابولا داشته باشیم. اگر این مدل اوراد زیادی که آلوده به این بیماری کشنده هستند را سالم در نظر می گیرد و این فاجعه است. نسبت مقداری موارد صحیح طبقه بندی شده توسط الگوریتم از یک کلاس به تعداد موارد حاضر در کلاس مذکور که به صورت زبر محاسبه می شود:

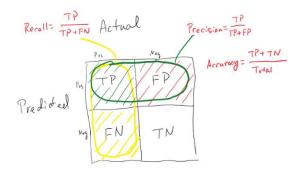
Recall = Sensitivity = (TPR) = TP / (TP+FN)

معیار F1 ، یک معیار مناسب برای ارزیابی دقت یک آزمایش است. این معیار Precision و Recall را با هم در نظر می گیرد. معیار F1 در بهترین حالت، یک و در بدترین حالت صفر است.

F-measure= Y * (Recall * Precision) / (Recall + Precision)

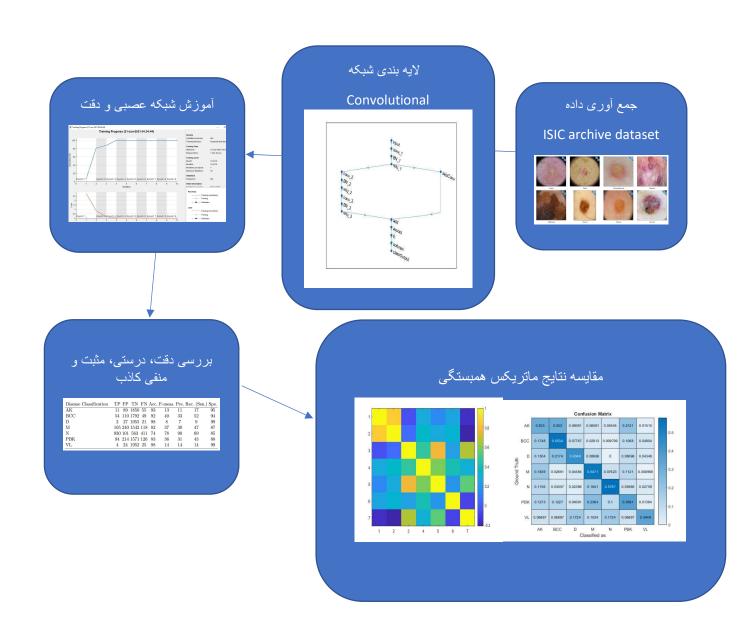
در نقطه مقابل این پارامتر، ممکن است در مواقعی دقت تشخیص کلاس منفی حائز اهمیت باشد. از متداول ترین پارامترها که معمولا در کنار حساسیت بررسی می شود، پارامتر خاصیت(Specificity) ، است که به آن «نرخ پاسخهای منفی درست (True Negative Rate) «نیز می گویند. خاصیت به معنی نسبتی از موارد منفی است که آزمایش آنها را به درستی به عنوان نمونه منفی تشخیص داده است. این پارامتر به صورت زیر محاسبه می شود.

Specificity (TNR) - TN / (TN+FP)

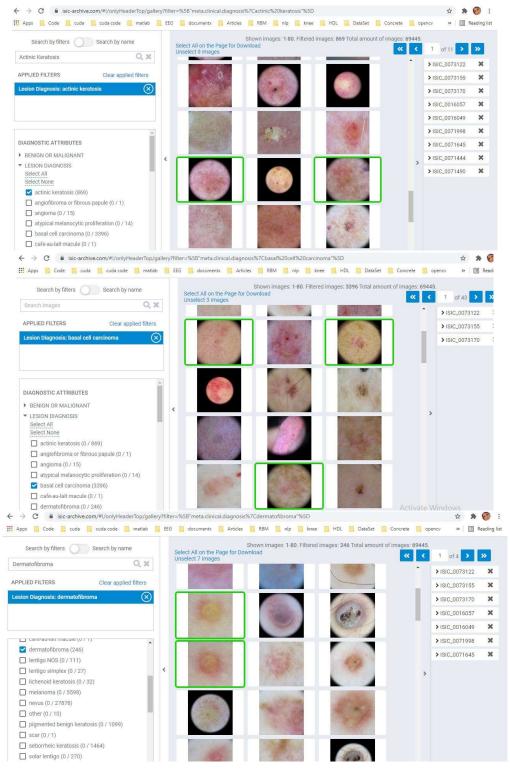

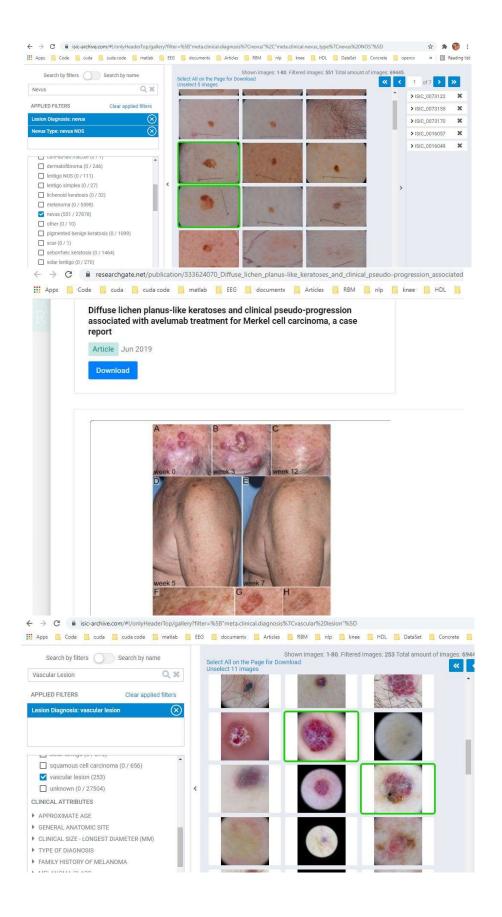
Disease Classification	TP	FP	TN	FN	Accuracy	F-meas	Prec	Rec	Spe
AK	11	89	1850	55	93	13	11	17	95
BCC	54	110	1792	49	92	40	33	52	94
D	2	27	1955	21	98	8	7	9	99
M	105	240	1542	118	82	37	30	47	87
N	930	101	563	411	74	78	90	69	85
PBK	94	214	1571	126	83	36	31	43	88
VL	4	24	1952	25	98	14	14	14	99

روند شبیه سازی

انتخاب داده

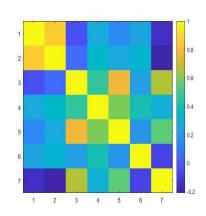

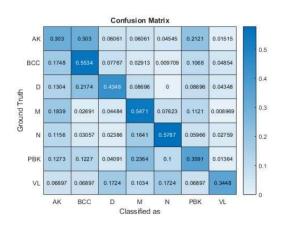

نتیجه گیر ی

در این تحقیق ، یک روش مدل کانولوشن عصبی و تست برای تشخیص بیماری پوستی در نظر گرفته شده است. مدل CNN پیش بینی نسبتاً دقیقی از تصاویر نمونه مجموعه داده بایگانی ISIC ارایه کرده است و با توجه به معیارهایی چون ماتریکس وابستگی، دقت، صحت، خاصیت و حساسیت اثبات شد که CNN بطور موفق عمل نموده است. گرچه تجزیه و تحلیل داده های بیشتر برای بهبود دقت آن لازم است ، CNN برای طبقه بندی بیماری ها و به ویژه برای تشخیص زودهنگام سرطان های پوست مفید است.

علاوه بر نتیجه گیریهای مقاله مبنا می توان نتیجه گیری بسیار مهمی بر پایه ماتریکس وابستگی داشت که شباهت تصاوبر برخی بیماریها به هم نزدیک است و نیاز به بهبود مدل برای افتراق هر چه بیشتر را دارد. مانند بازال با درماتوفیبروما و آکتینیک، همچنین ملانوما و کراتوز خوش خیم.

Reference:

- [1] mathworks.com
- [2] bigdata-ir.com
- [3] howsam.org/convolutional-neural-network
- [4] fanology.ir/convolutional-neural-network
- [5] isic-archive.com